

เรื่องราวของฝนที่ตื่นจนสุดหัวใจ เพื่อให้หลุดพ้นจากการเป็นน้ำตาฟ้า

เพราะฟ้า
ยังมีฝน

เรื่องและภาพ อธิติส

เพราะฟ้ายังมีฝน

เรื่องและภาพ: อธิศรา นิลรัตน์ ณ อยุธยา

ที่ปรึกษา: อาจารย์อัฉรา ประดิษฐ์

กราฟิกโนเวลสำหรับเด็กอายุ 14 ปีขึ้นไป

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2563

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด 451 ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทิศแด่ วิชดา นิลรัตน์ ณ อยุธยา

แม่ตั้งชื่อฉันว่าฝน
แม่บอกว่าเพราะ
มีฟ้าอยู่ก่อนแล้ว
จะขาดฝน
ไปได้อย่างไร

การมีอยู่ของฉัน
กับฟ้าจึงถูก
จับโยงเข้าคู่กัน
แบบนี้ตลอดไป

แต่...
เท่าที่ฉันจำความได้
เราสองพี่น้อง
ก็ไม่ได้เข้ากันดี
เสียเท่าไรหรอก

ถึงแม่จะตั้งชื่อฉันว่าฝน
แต่คนที่เรียกชื่อฉัน
บ่อยที่สุดคือป้า

แม่ไม่ได้
อยู่ที่บ้านนี้ด้วยกัน
ฉันอยู่กับพ่อ พี่ฟ้า
ป้า แล้วก็ลุง

แต่ลุงกับป้าของฉัน
ไม่ได้เป็นแฟนกัน
เหมือนในหนังสือเรียน
พวกเขาเป็นพี่น้องกัน

แต่ฉันก็ไม่ค่อย
ได้เจอพ่อหรือ
เพราะว่าพ่อ
ไปทำงานแต่เช้า
ก่อนฉันกับพี่จะตื่น
ไปโรงเรียนเสียอีก

ป้าก็เลยเป็นคน
ไปส่งฉันที่โรงเรียน
พอเลิกเรียน
ป้าก็จะ
มารับกลับบ้าน

เดี๋ยวนี้พี่ฟ้าไม่ค่อย
กลับบ้านด้วยกันแล้ว
ป้าบอกว่า
พี่ฟ้าติดเพื่อน

ใช่ พี่ฟ้าติดเพื่อน
ฉันชวนเล่นอะไร
ก็ไม่ยอมเล่นด้วยเลย
วัน ๆ ของฉันจึงทำได้แค่
วาดรูปเล่น หรือไม่อย่างนั้น
ก็เล่นกับตุ๊กตา

พี่ฟ้าไปเล่นแต่กับเพื่อน
ที่โรงเรียน
ตอนอยู่ที่บ้าน
ก็อ่านแต่หนังสือการ์ตูน

ฉันไม่มีเพื่อนเลย
เพราะป่าไม่ให้
ออกไปเล่นข้างนอก

ทั้งที่รู้อย่างนั้น
แต่ฟ้าก็ยังไม่ยอมเล่นกับฉันอยู่ดี

อาจเป็นเพราะฉันกับพี่ฟ้า
อายุห่างกัน 4 ปี
ความสนใจของเรา
จึงต่างกันอย่างสิ้นเชิง

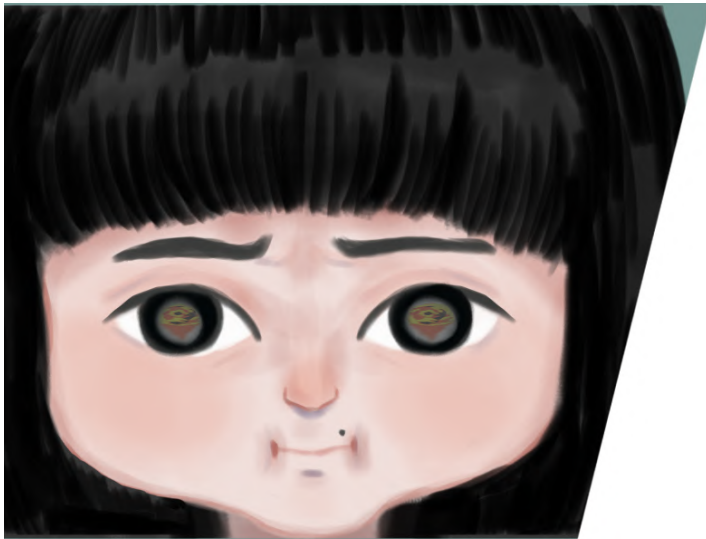

พี่ฟ้า หนูขอโบ๋นึ่งลิ

ไม่เล่นก็ได้...

ฟีฟ่าเก่งกว่าฉันทุกเรื่อง
ขนาดเราเล่นลูกข้างเหมือนกัน
ไม่รู้ทำไม ลูกข้างของฟีฟ่า
ถึงหมุนได้นานกว่าของฉันทุกที

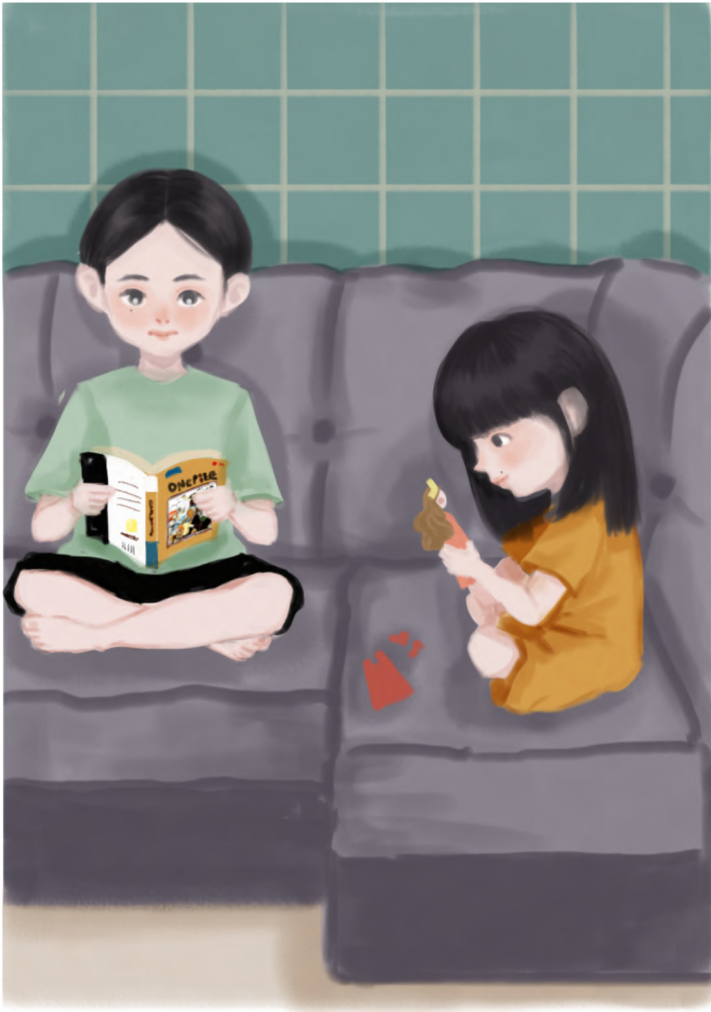
อ้าว...

ไม่เล่นแล้ว!

T-T

พอแพ้บ่อย ๆ เข้า
ก็ไม่อยาก
จะเล่นด้วยแล้ว...

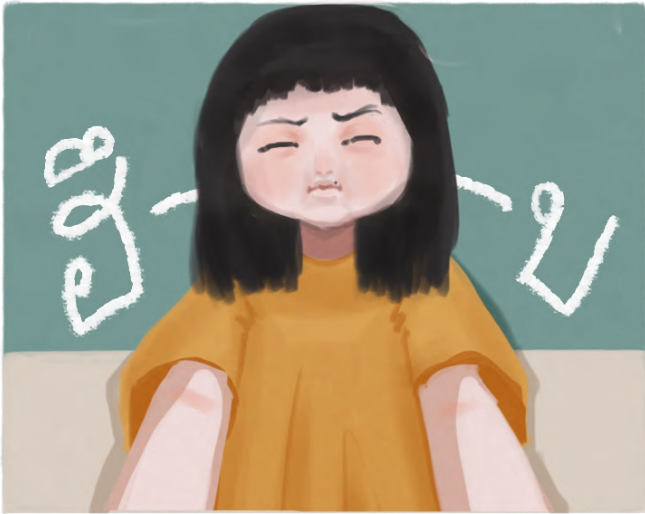

ฉันชอบเล่นตุ๊กตา
ส่วนพี่ฟ้าชอบ
อ่านหนังสือการ์ตูน
แต่ที่พี่ฟ้าชอบที่สุด
คงเป็นการห้าม
ไม่ให้ฉันทำนู่นทำนี่

อย่ารื้อ
ลิ้นชักมันหนัก
เดี๋ยวก็หล่นใส่เท้า

เจ็บ!!

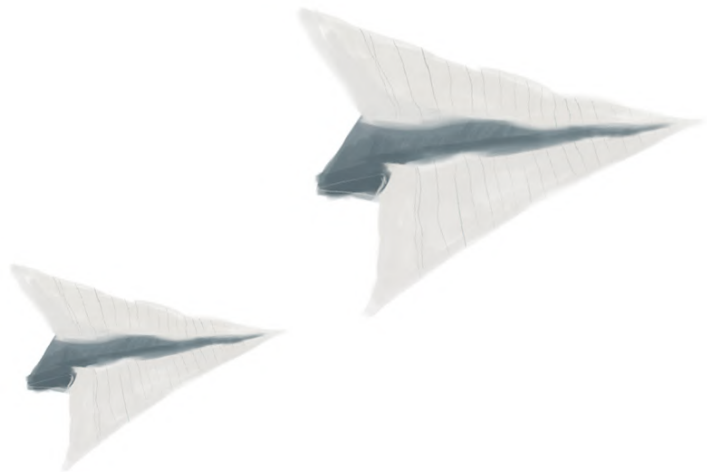

เอ้า ฝน รับไปสิ

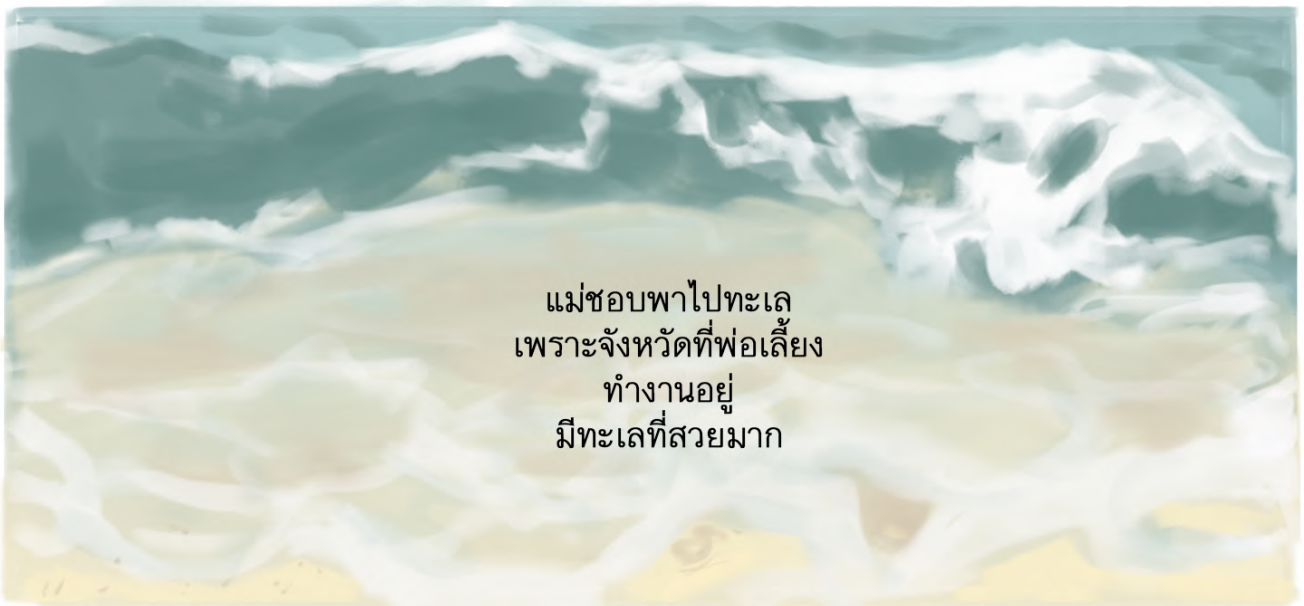

แต่มีอยู่หนึ่งอย่าง
ที่ฉันกับพี่ฟ้า
ยังพอเล่นด้วยกันได้

ความจริงแล้ว
ฉันไม่ได้สนใจเรื่องแพ้นะหรอก
เพียงแค่อยากมีอะไร
ที่พวกเราเล่นด้วยกันได้บ้าง
เท่านั้นเอง

เวลาที่ฉัน
มีความสุขที่สุด
คือช่วงปิดเทอม
เพราะว่าแม่
จะมารับไปอยู่ด้วย

แม่ชอบพาไปทะเล
เพราะจังหวัดที่พ่อเลี้ยง
ทำงานอยู่
มีทะเลที่สวยงาม

เมื่อก่อนพี่ฟ้าก็ยังเล่น
น้ำทะเลกับฉันนะ
แต่พอมีโทรศัพท์มือถือ
ก็โทรคุยกับเพื่อนอย่างเดียว

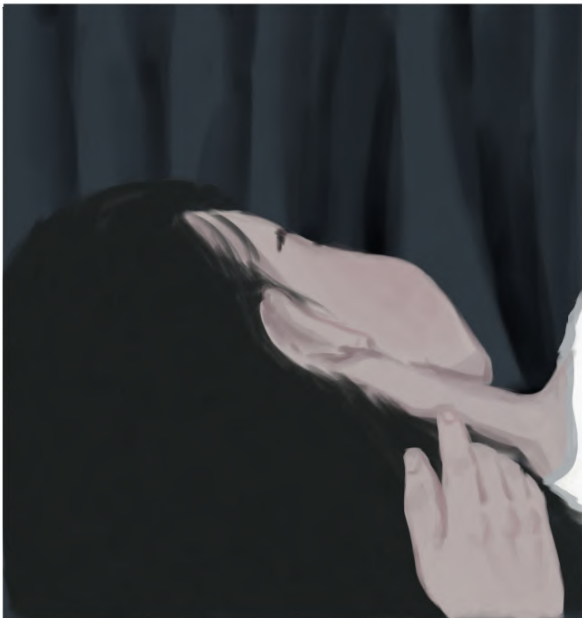

ทำไมพี่ฟ้าถึงไม่รักฉัน
เหมือนที่รักเพื่อนบ้างเลย

อันที่จริง ฉันว่าฉันรู้
พี่ฟ้าเคยบอกว่า
พี่ฟ้าเกลียดฉัน
เพราะฉันเกิดมา
พ่อแม่อีกเลยเล็กกัน

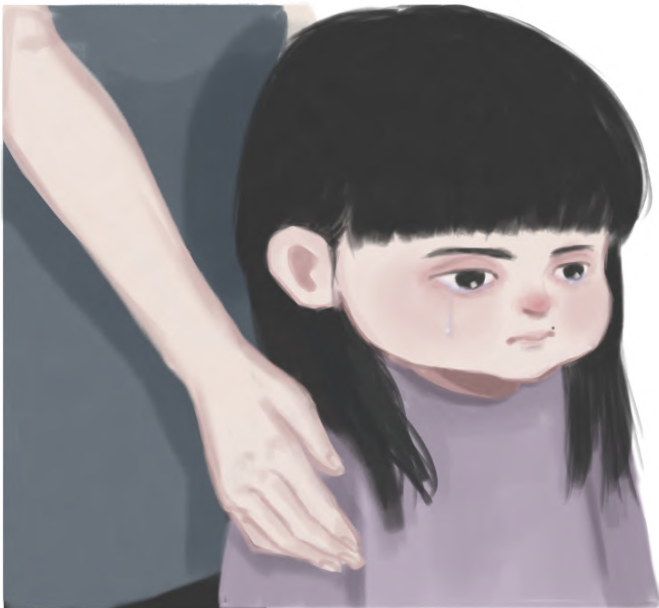
คราวหน้า
ถ้าแม่พาไปไหว้พระที่วัด
ฉันจะลองขอพร
ให้พ่อกับแม่รักกัน
พี่ฟ้าจะได้รักฉัน

พอพอกับแม่มีความสุข
พี่ฟ้าก็มีความสุข
แล้วฉันก็จะได้มีความสุขไปด้วย

สิ้นสุดปิดเทอมนั้น
พี่ฟ้าก็ย้าย
ไปอยู่กับแม่ทันที

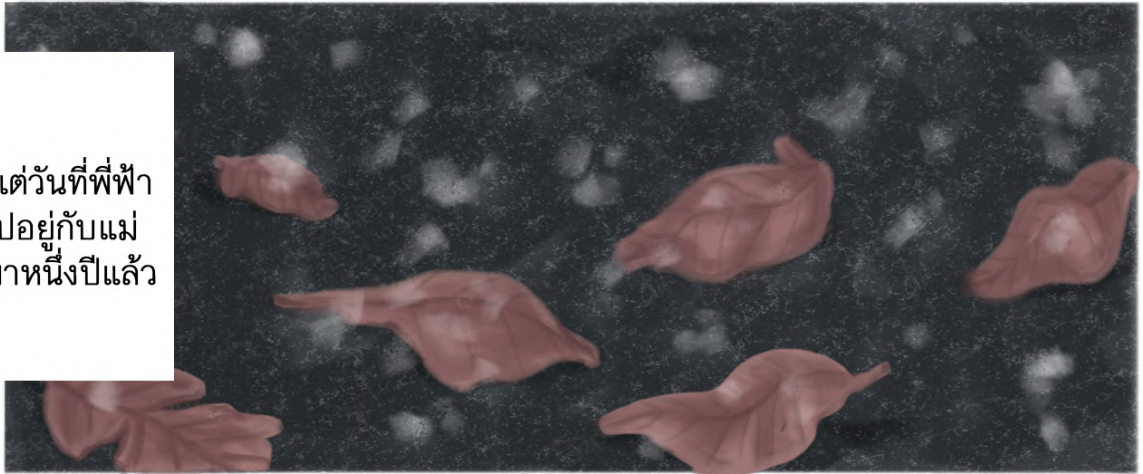

แต่ฉันยังคงอยู่กับพ่อ
ป้า และลุงเหมือนเดิม

ทุกเรื่องที่ป้าเคยพูดให้ฟังคงจะเป็นเรื่องจริงอีกเหมือนกัน

แม่ไม่รักฉัน ก็เลยทิ้งฉันไว้ที่นี่แล้วพาพี่ฟ้าไปแค่คนเดียว

นับตั้งแต่วันที่พี่ฟ้า
ย้ายไปอยู่กับแม่
ก็ผ่านมาหนึ่งปีแล้ว

ทั้ง ๆ ที่ฉันกับพี่ฟ้า
ยังเรียนที่โรงเรียน
เดียวกันแต่เรา
ไม่ค่อยได้เจอกันเลย
เพราะเวลาพักไม่ตรงกัน

ถึงแม้ว่าปิดเทอมนี้
ฉันเองก็จะย้าย
ไปอยู่กับแม่เหมือนกัน
แต่ดูเหมือนว่าช่องว่าง
ระหว่างเราสองคน
จะห่างกันจนต่อไม่ติดไปแล้ว

สถานการณ์
หลังย้ายมาอยู่กับแม่
ดีกว่าที่คิด
พ่อเลี้ยงใจดีมาก
ไม่เคยโกรธฉัน
ที่บางครั้งก็
ทำตัวไม่น่ารัก

แม่บอกว่า
ที่แม่ไม่ได้พาฉัน
มาอยู่ด้วยตอนนั้น
ไม่ใช่เพราะไม่รัก
แต่เป็นเพราะว่า
ที่บ้านพ่อไม่ยอม

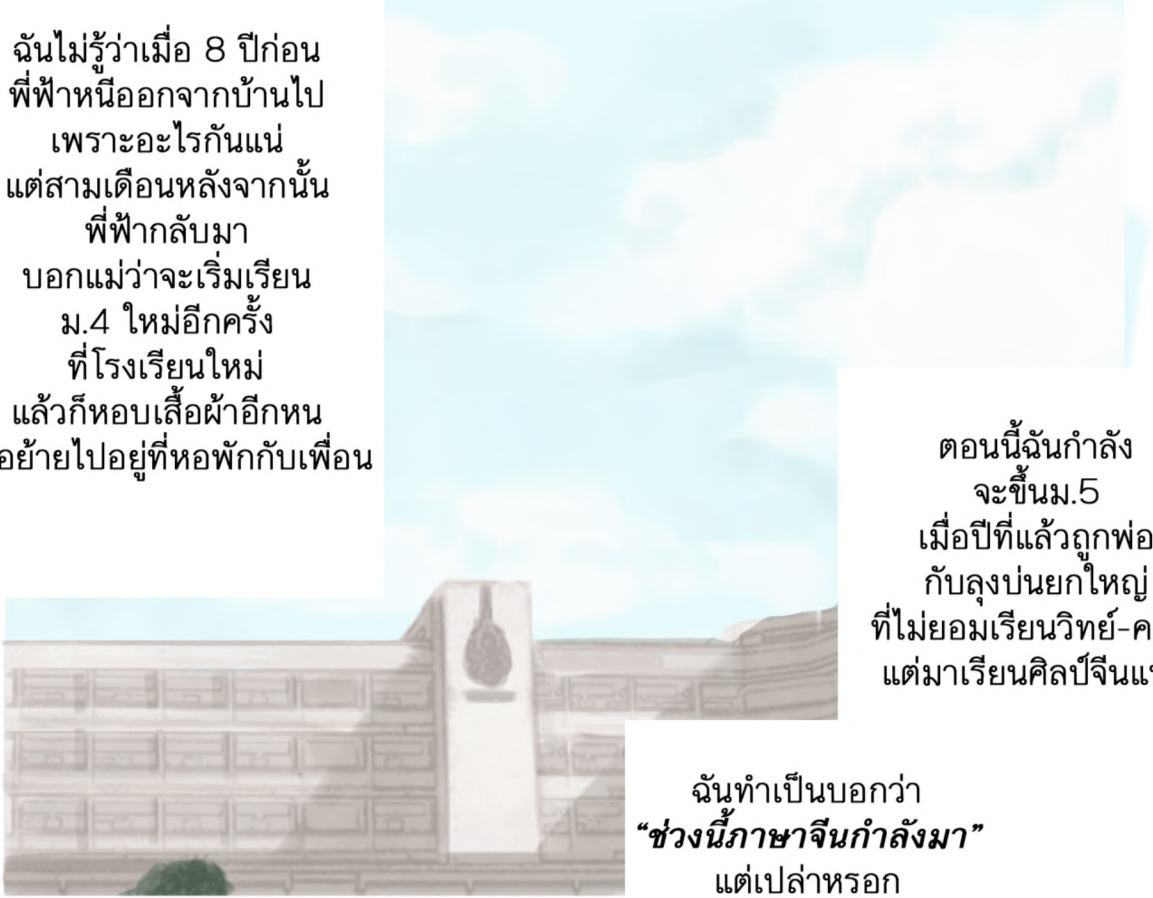
ดูจากสีหน้าของแม่
ฉันคิดว่า
แม่คงไม่ได้โกหก

ตอนบ่ายของ
วันที่ฉันก็จำไม่ได้
ว่ามันคือวันที่เท่าไร
พี่ฟ้าบอกแม่ว่า
จะไปบ้านเพื่อน

แต่ที่ฉันจำได้
คือรู้ตัวอีกที
ฉันก็เคยชินกับบ้าน
ที่ไม่มีพี่สาวเสียแล้ว

ฉันไม่รู้ว่เมื่อ 8 ปีก่อน
พี่ฟ้าหนีออกจากบ้านไป
เพราะอะไรกันแน่
แต่สามเดือนหลังจากนั้น
พี่ฟ้ากลับมา
บอกแม่ว่าจะเริ่มเรียน
ม.4 ใหม่อีกครั้ง
ที่โรงเรียนใหม่
แล้วก็หอบเสื้อผ้าอีกหน
เพื่อย้ายไปอยู่ที่หอพักกับเพื่อน

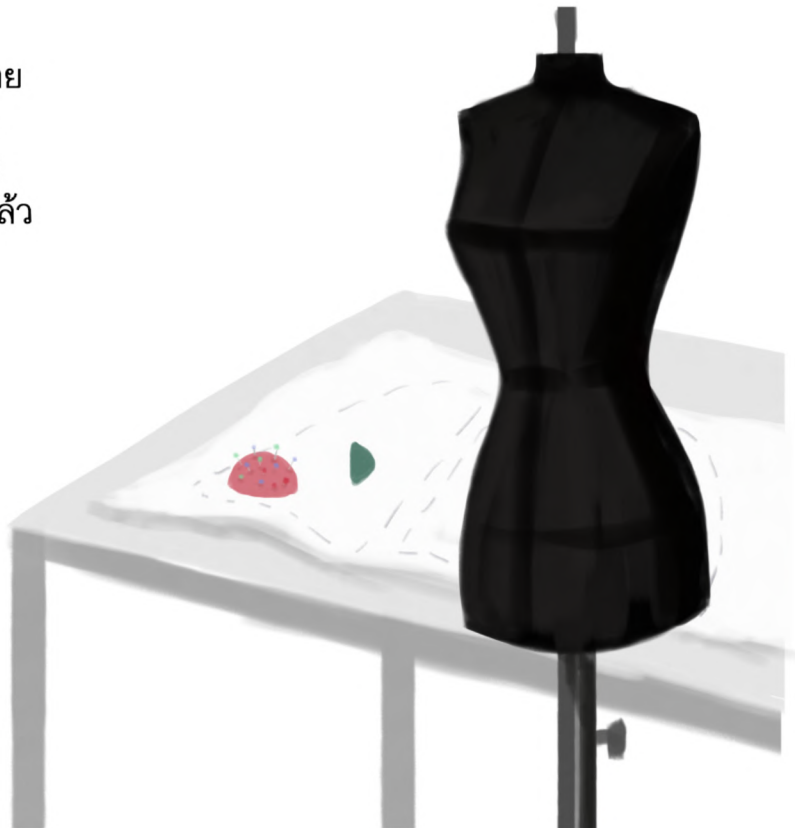

ตอนนี้ฉันกำลัง
จะขึ้นม.5
เมื่อปีที่แล้วถูกพ้อ
กับลุงปนยกใหญ่
ที่ไม่ยอมเรียนวิทย์-คณิต
แต่มาเรียนศิลป์เงินแทน

ฉันทำเป็นบอกว่า
“ช่วงนี้ภาษาจีนกำลังมา”
แต่เปล่าหรอก
ฉันแค่หัวท้อเกินจะคิดเลข

พี่ฟ้าเองก็กำลังจะย้าย
กลับมาอยู่ที่กรุงเทพ
เพราะขึ้นมหาลัยปี 2
ก็ไม่ต้องอยู่ที่นครปฐมแล้ว

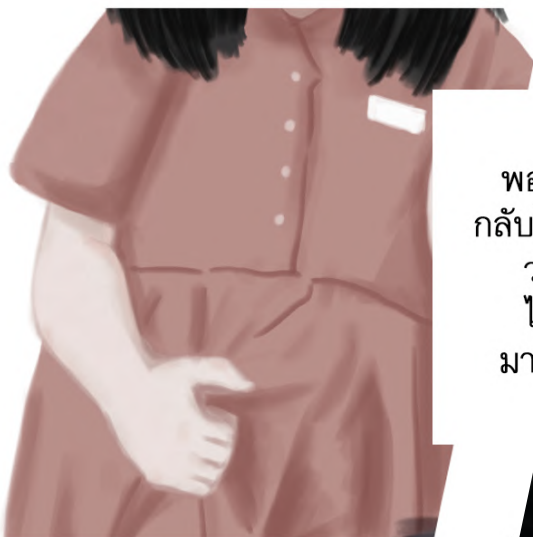
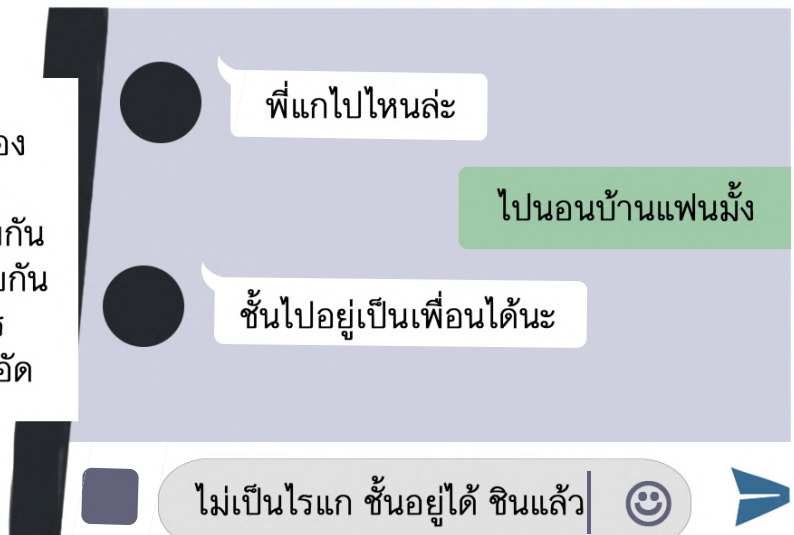
ปัญหามันติดอยู่อย่างเดียว
คือฉันต้องย้ายไปอยู่
กับพี่ฟ้าแค่สองคนนี่แหละ

ถึงจะบอกว่า
อยู่ที่หอพักด้วยกัน
แต่ส่วนใหญ่แล้ว
ฉันอยู่คนเดียว
พี่ฟ้าไม่ค่อยกลับมา
ที่ห้องเท่าไร

เพราะฉันเอง
ก็ไม่รู้ว่า
ถ้าได้อยู่ด้วยกัน
เราจะต้องคุยกัน
เรื่องอะไร
ถึงจะไม่อึดอัด

พอมานึกย้อน
กลับไปมองเห็นได้รู้
ว่าพวกเรา
ไม่สนิทกัน
มาตั้งนานแล้ว

**ฝน!!
มาเปิดประตู
ให้หน่อย!!**

**ฮ่าฮ่า
ไอ้บ้า
แกอย่ามาทำ
ให้ข้าได้ไหม
ทาเล็บอยู่**

**แก
เดียว
ฉันมา**

**เร็ว ๆ สิ
ชั้นถือของ
หนัก!!**

**เออ ๆ
กำลังเปิด!!**

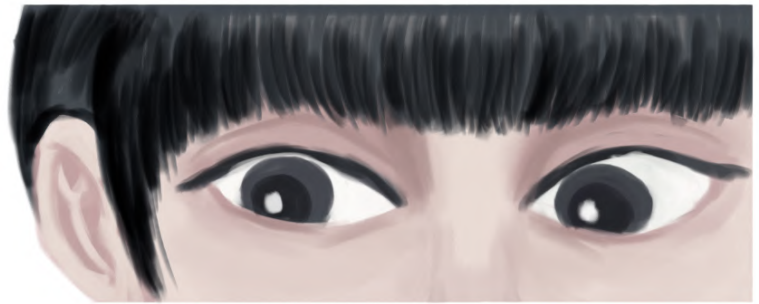

พี่ฟ้าต้องอยากให้ฉันมีเรื่องปวดหัวเพิ่มขึ้นแน่นอน

เมียง:

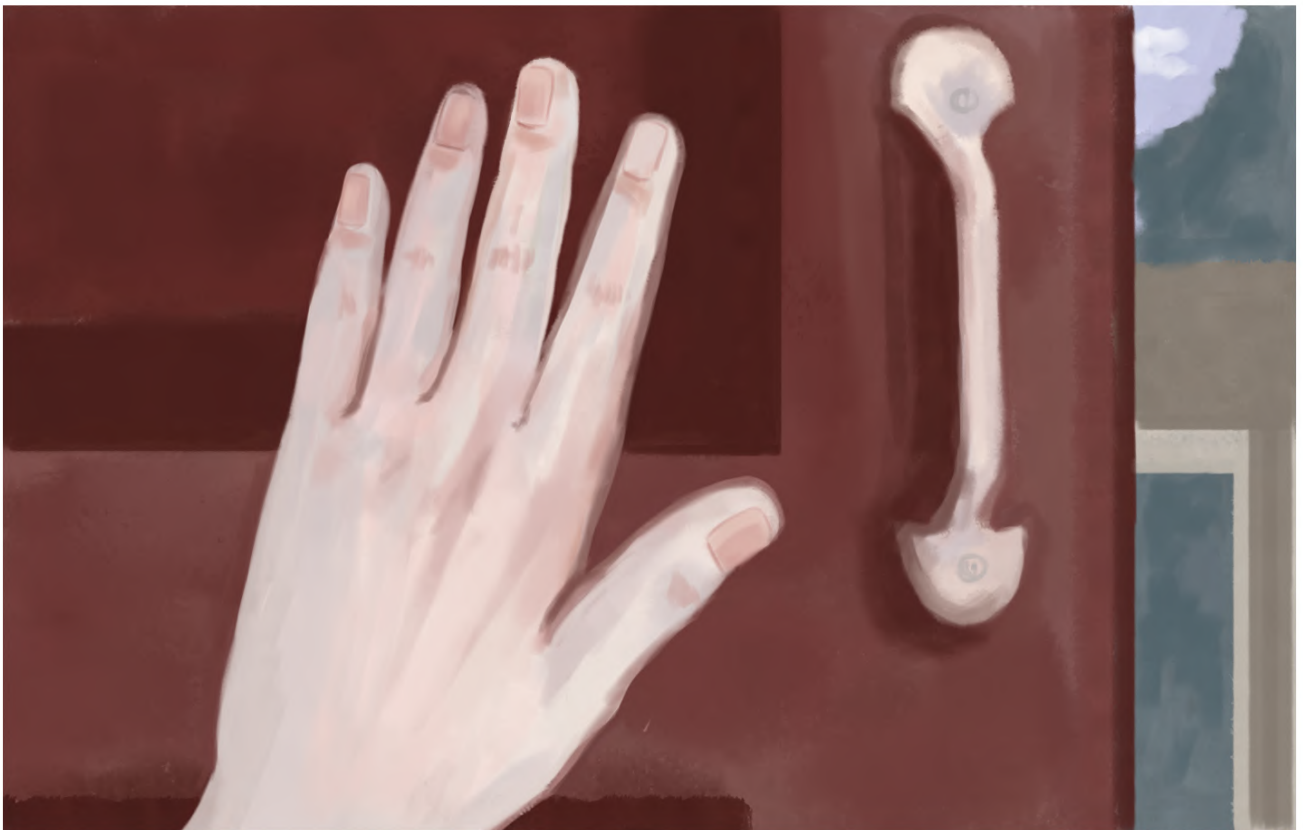
ความล้มพันธ์
ของพวกเราดีขึ้น
ตั้งแต่มีก็มาอยู่ด้วย

การเลี้ยงแมว
มีข้อดีหลายอย่าง
แต่มีข้อเสียอยู่ข้อหนึ่ง
ที่ฉันกับพี่ยังคิดไม่ตก

ถ้าแม่จับได้ว่าแอบเลี้ยงแมว
พวกเราจะทำยังไงกันดี

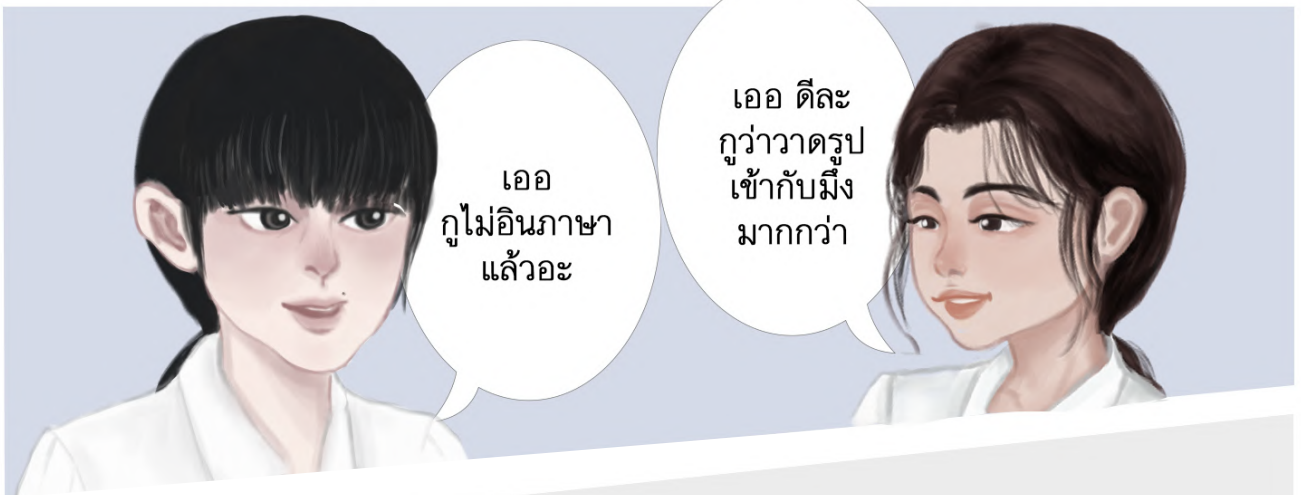
อ้าว
เมื่อเข้าลิ้ม
ปิดประตู
หรือ

เป็นอีกครั้ง
ที่ฟ้าทำให้ฉัน
กระจ่างในใจว่า
เราเป็นพี่น้อง
ที่ไม่รู้จักกันเลย
จริง ๆ

ห้องแนะแนว

ใบงานที่ 2

ชื่อ - นามสกุล วิมล สุภาร ชั้น 5/2
คณะที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ มัณฑนศิลป์
สาขาวิชา ออกแบบภายใน

กูก็ว่างั้น...

เป็นไร?

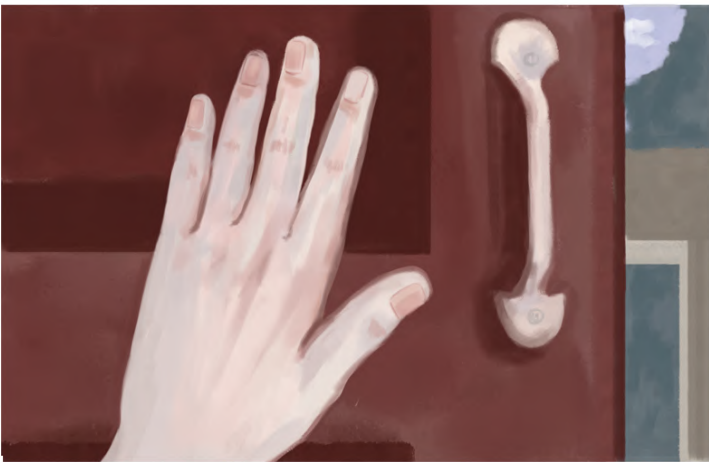
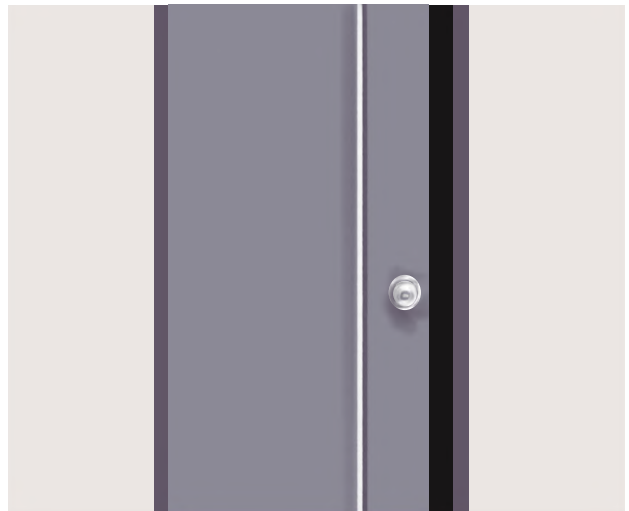
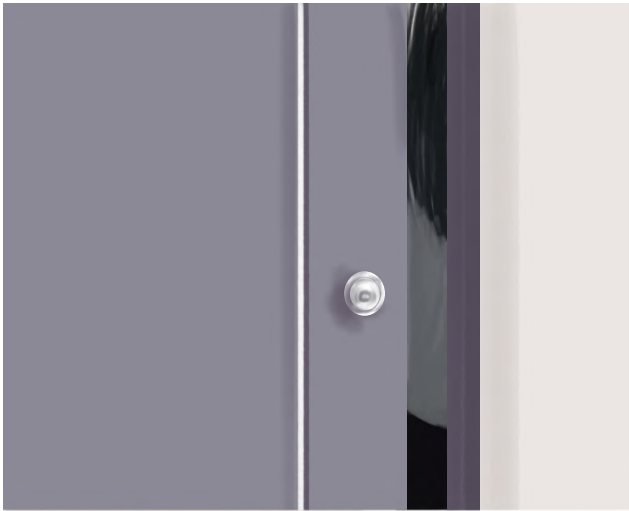
เครียดเรื่อง
ข้ามหาลัยแหละ
กูรู้ตัวซ้ำ

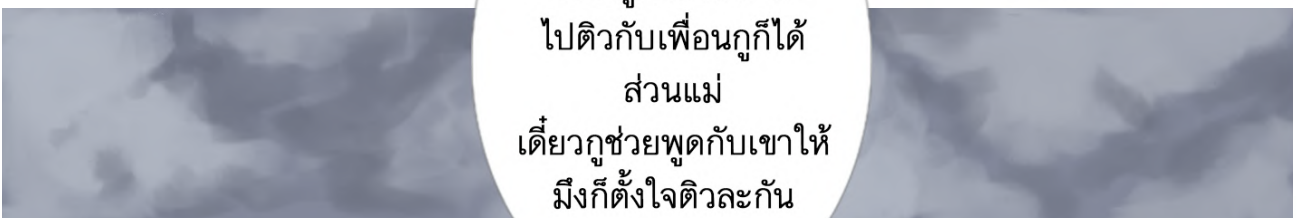
ไม่อยาก
เรียนโบราณ
แล้วอ้อ?

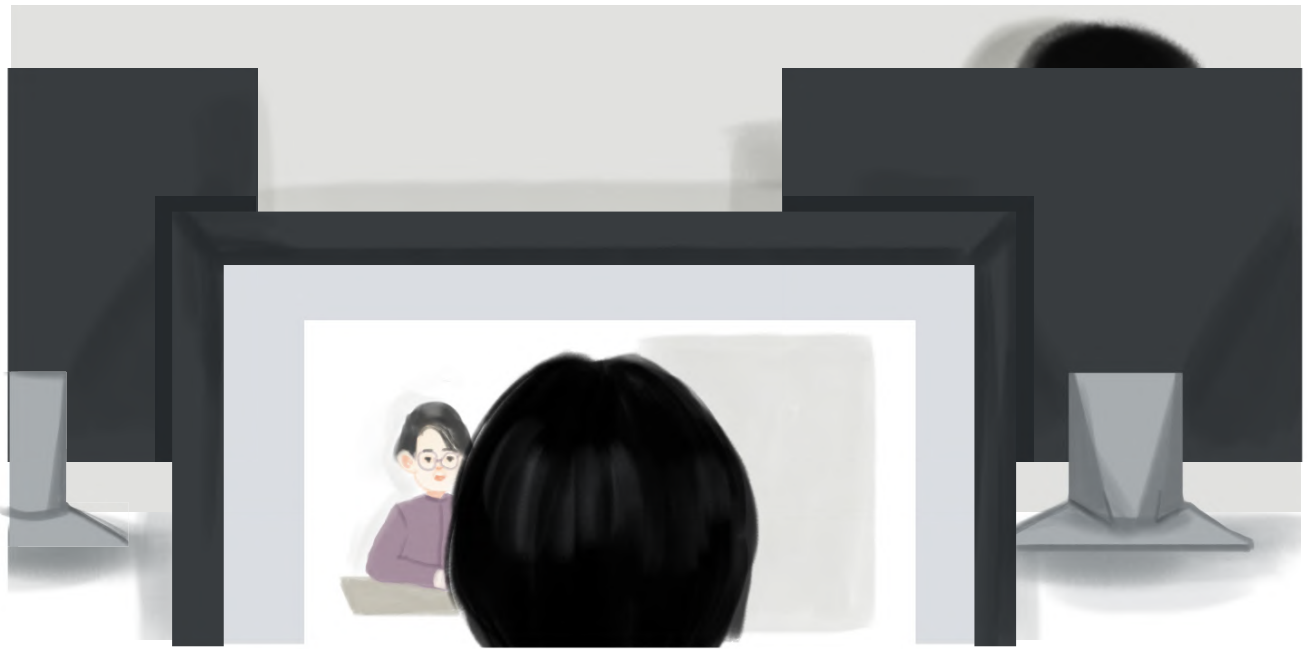
อืม
กูอยากเรียนอินที่เรีย
แต่ไม่กล้าบอกแม่
กลัวเค้าไม่ให้เรียน

มิ่งไม่ต้องเครียด
เรื่องรู้ตัวซ้ำหกรอก
ไปติวกับเพื่อนก็ได้
ส่วนแม่
เดี๋ยวกูช่วยพูดกับเขาให้
มิ่งก็ตั้งใจติวละกัน

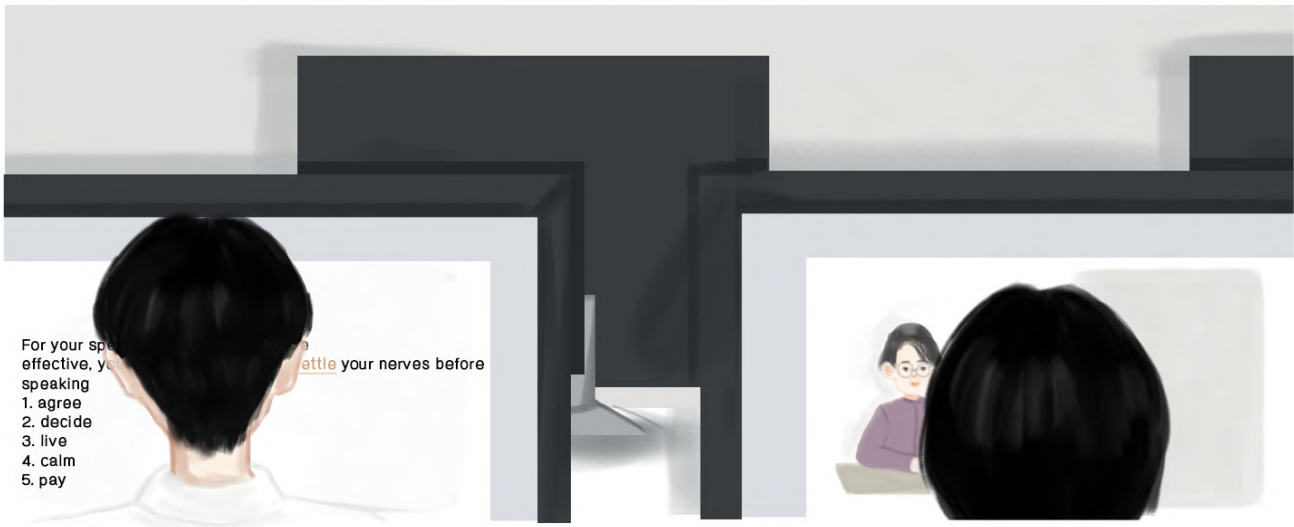

ขอยืมปากกาแท่งหนึ่งดิ

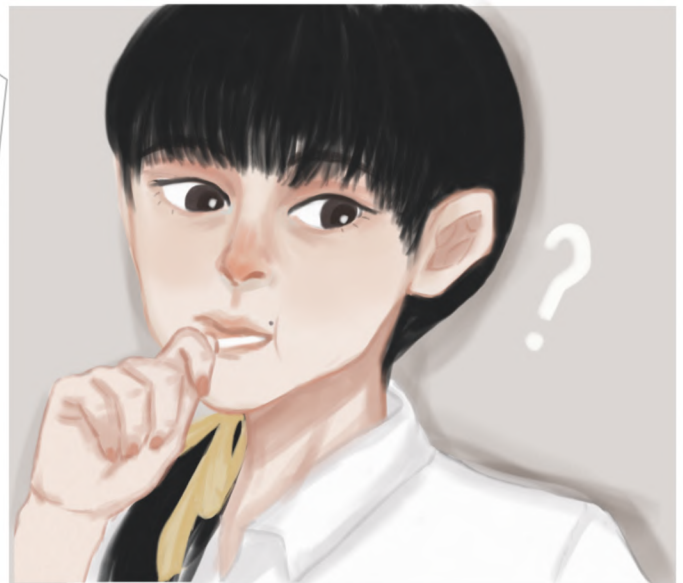
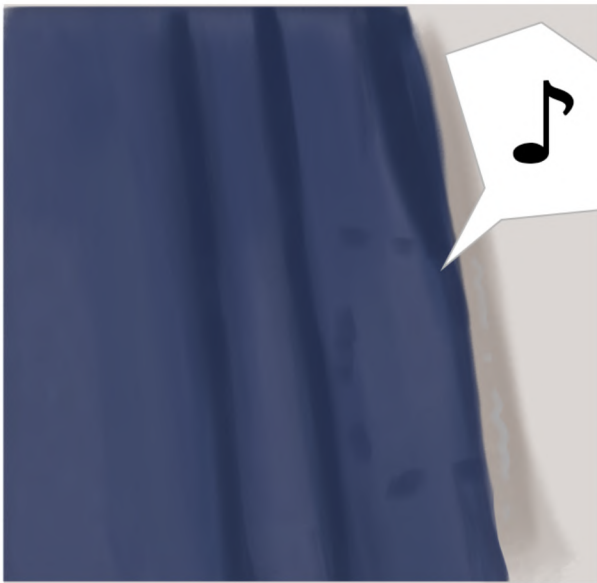

กรรม.. หน้าแบบนี้
จะยืมสิบแท่งก็หยิบไปเถอะ ให้

คุณพระ...

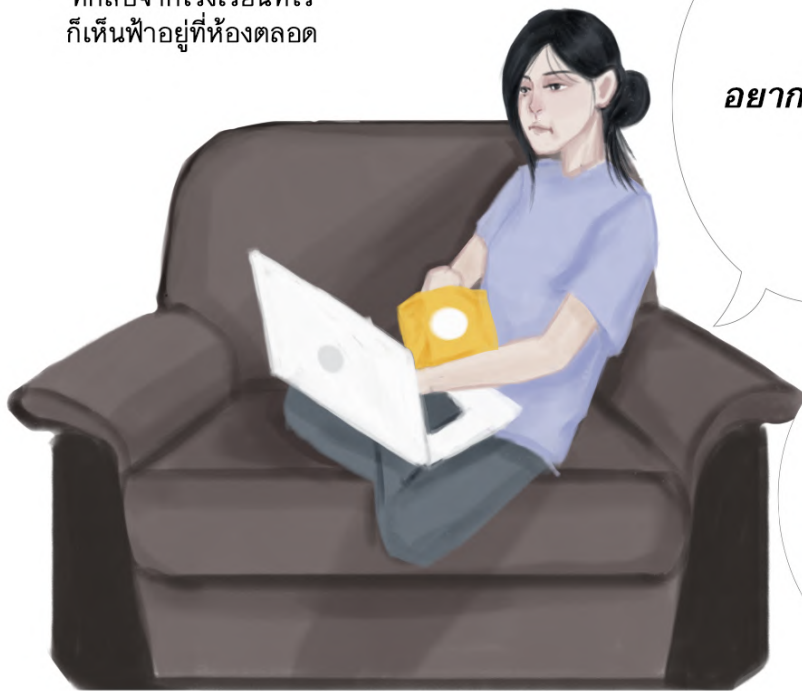

ฮัลโหล
ว่าไง

โอเค

ไม่รู้ว่ามีคนมากี่สัปดาห์แล้ว
ที่กลับจากโรงเรียนที่ไร
ก็เห็นฟ้าอยู่ที่ห้องตลอด

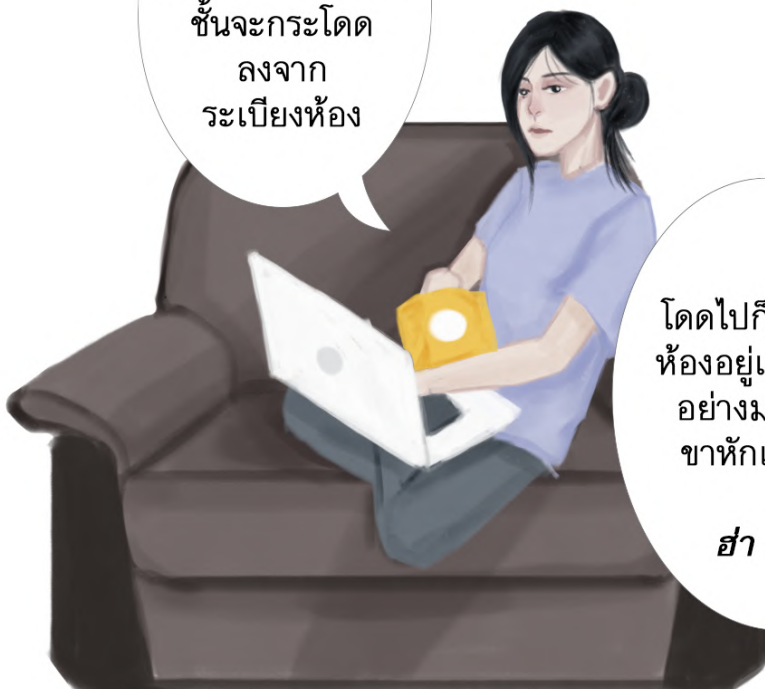

อยากตายอะ

อย่าบ้าให้มาก
ไอ้ฟ้า
เคี้ยวขนม
ให้หมดปาก
ก่อนเถอะ

รู้มั๊ยว่า
ถ้าแกกลับมาซ้ำ
กว่านี้อีกนาทีเดียว
ชั้นจะกระโดด
ลงจาก
ระเบียงห้อง

โดดไปก็ไม่ตาย
ห้องอยู่แค่ชั้น 3
อย่างมากแค่
ขาหักเองมั้ง

ฮา ฮา

เออ
ชั้นคงไม่อยู่หลายวัน
ฝากแกให้อาหาร
กับเปลี่ยนทราย
ให้ไอ้กัด้วยนะ

ทำมาเป็นฝาก
ฉันก็ทำเองทุกวัน
อยู่แล้วปะ

เออনা

ถ้าพ่อกับป้าโทรมา
บอกว่าชั้นไปมอ
ยังไม่กลับ
ไม่ก็ทำงานหออเพื่อนนะ

อืม

ถ้าแม่จะมาห้อง
โทรหาเบสแล้วกัน
เอาไอ้กั
ไปไว้บ้านเบสก่อน

เอออออ

เป็นไงบ้าง
หายต้อมเลยนะ
ไม่โทรหาแม่เลย

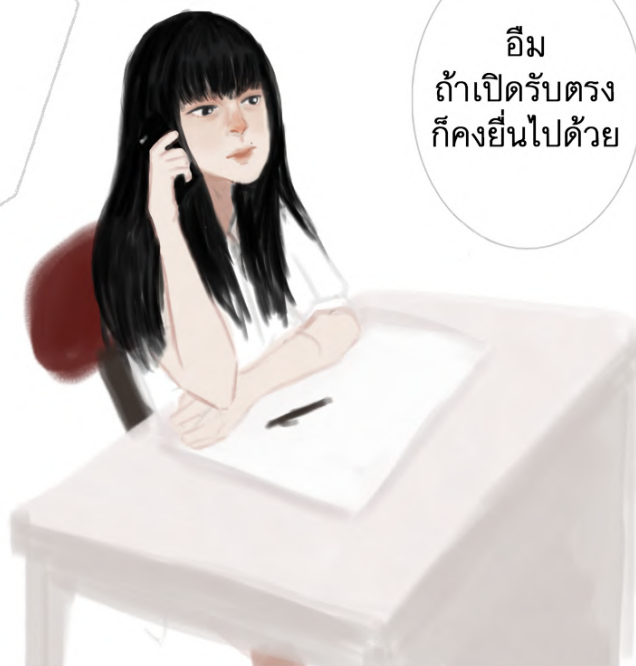
ก็ไม่ง้อแม่
ปกติ

หรือ
แล้วเรื่อง
สอบเข้ามหาลัยละ

เค้ายังไม่เปิด
สอบตรงเลย

ตกลงจะเรียน
โบราณๆ
เอกอังกฤษไหม้ย
แบบที่เคยบอกแม่

อืม
ถ้าเปิดรับตรง
ก็คงยื่นไปด้วย

ดีแล้ว
แม้ว่า
ฝนเรียนภาษานะดี
อย่าไปเอาอย่างไอ้ฟ้ามัน
จบมาไม่รู้จะทำงานอะไร

แม่
หนูจะสอบ
ออกแบบภายในด้วยนะ
คุยกับเพื่อนพี่ฟ้าแล้ว
พี่เค้าจะติวให้

ไม่ได้
แม่ไม่ชอบ

แม่จะไม่ชอบอะไร
หนูเป็นคนเรียนนะ
ไม่เกี่ยวกับว่าแม่จะชอบ
หรือไม่ชอบเลย

แต่แม่เป็นคนจ่ายเงิน
แม่ไม่ชอบ
ไม่ให้เรียน
ไม่ต้องมาพูดเรื่องนี้แล้วนะ
แม่อยากให้ฝนเรียนภาษา

หนูไม่อยาก
เรียนภาษาแล้ว

**ถ้าไม่อยากเรียน
ก็ไปอยู่กับพ่อ
ไม่ต้องมายุ่งกัน
ค่าเทอม ค่ากิน
ให้มันจ่าย
ไปเป็นลูกมันคนเดียวเลย**

น่าขันดี ทั้งที่มิได้คาดหวังเอาไว้มั้งแรก

สุดท้ายแล้วก็ยังคงผิดหวังจนได้

2 อาทิตย์ต่อมา

เป็นไงบ้าง

ไม่ค่อยดี
รู้สึกเหมือน
จะป่วยอะ

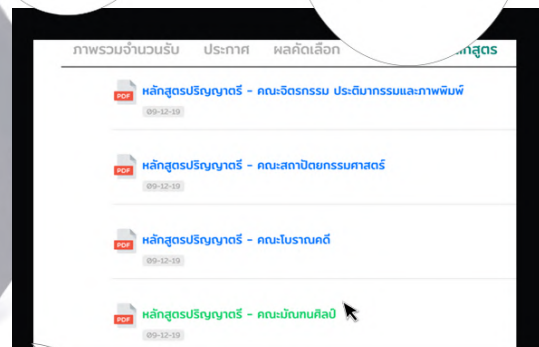

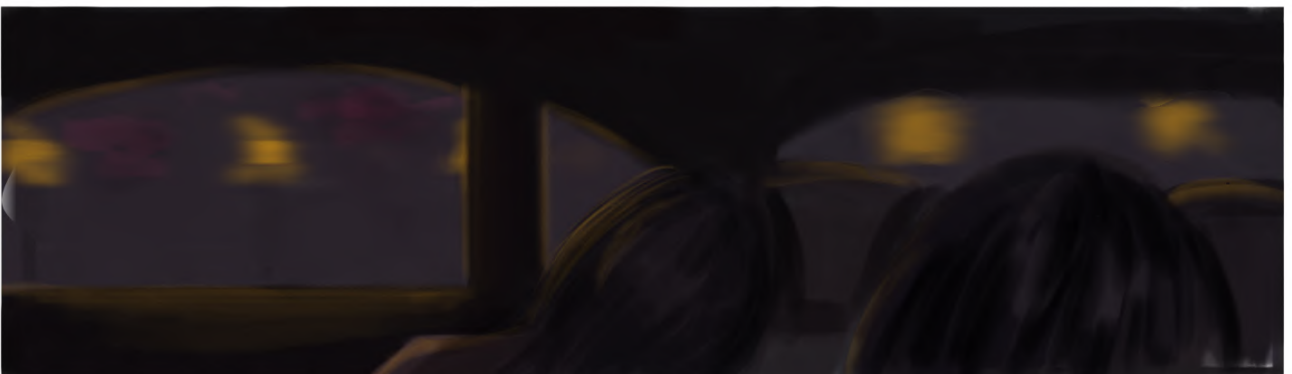
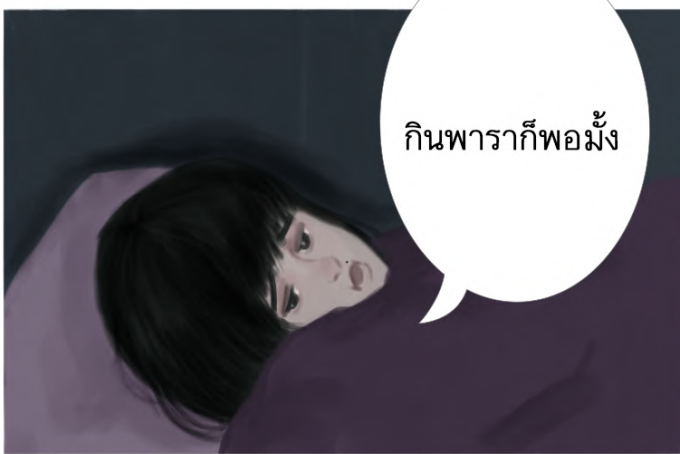
แล้วเรื่องตัว
ตกลงเอาไป
คุยกับเพื่อน
มาให้แล้วนะ

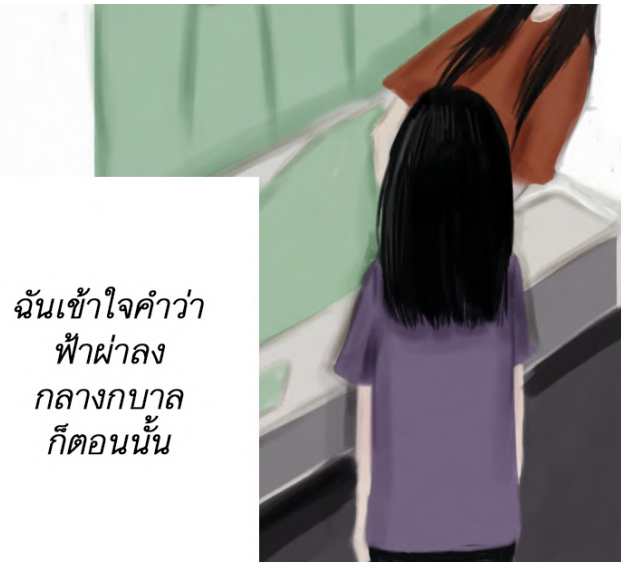
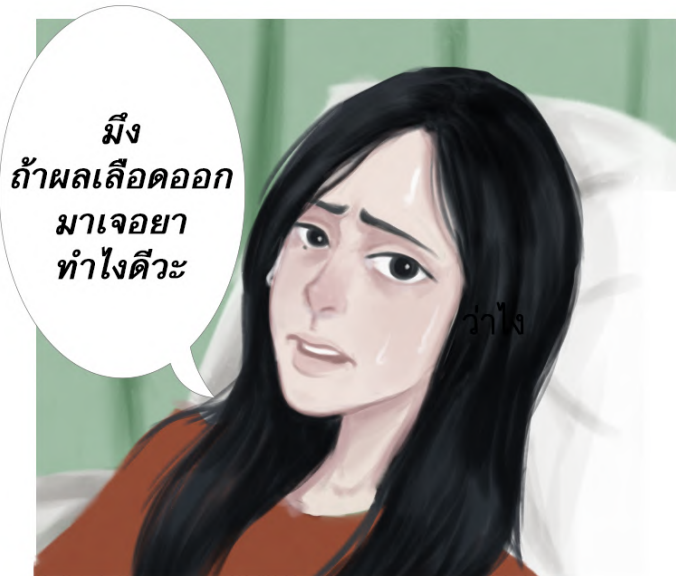
คงไม่ได้เรียนแล้วอะ
แม่ไม่ยอม

เค้าว่าไงบ้างอะ

จะว่าไง
ก็ไล่ไปอยู่กับพ่อ

ถ้ามึงจะ
ไม่อยู่ข้างกู
ก็ไม่ใช่ไรนะ
ยังไงกูมันก็
ตัวคนเดียว
อยู่แล้ว

03:54

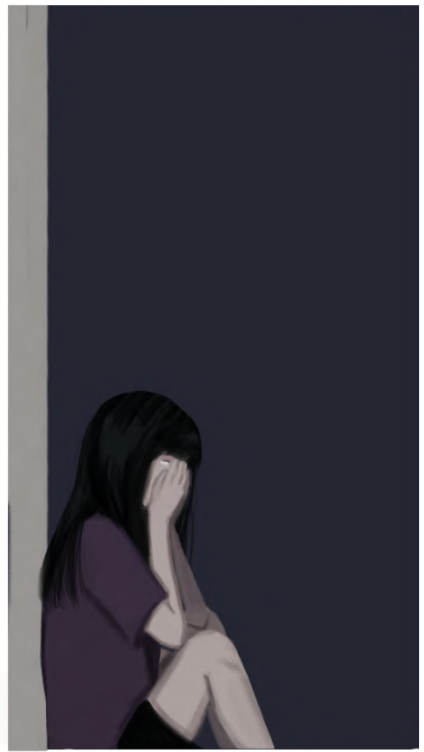
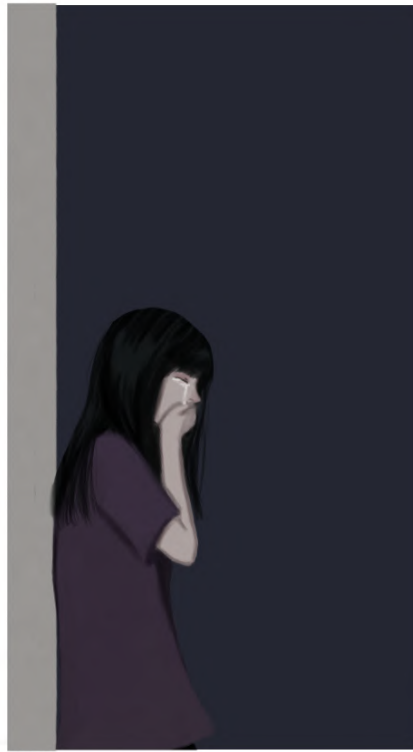

กูไม่อยู่ข้างมึง
ยังไงวะ
ที่กูทำทุกวันนี้
ก็เพราะอยู่ข้างมึง
ทั้งนั้นปะฟ้า

มึงไม่ได้อยู่ข้างกู
มึงแค่คานตามกูออกมา

เรื่องเรียนเป็นยังไง
มีอะไรจะบอกแม่มั้ย

หนูต้องเรียนซ้ำ
ปีสามเทอมสอง
วันที่ต้องส่งงาน
หนูไม่ได้ไปส่ง

แล้วทำไม
ไม่ไปส่ง
ทำไมเสร็จหรือ

หนูเข้าโรงพยาบาล
เป็นไข้เลือดออก
แม่เคยสนใจบ้างมั้ย
ไม่มีใครสนใจหนูเลย
ว่าหนูจะเป็นยังไง
ขนาดบอกให้ไฉ่ฝน
พาไปโรงพยาบาลมันยังไม่พาไป
ที่โทรมาหาหนู
ก็เพราะลูกรักแม่บอก
ถ้ามันไม่บอก
แม่คิดจะ
เป็นห่วงหนูบ้างไหม

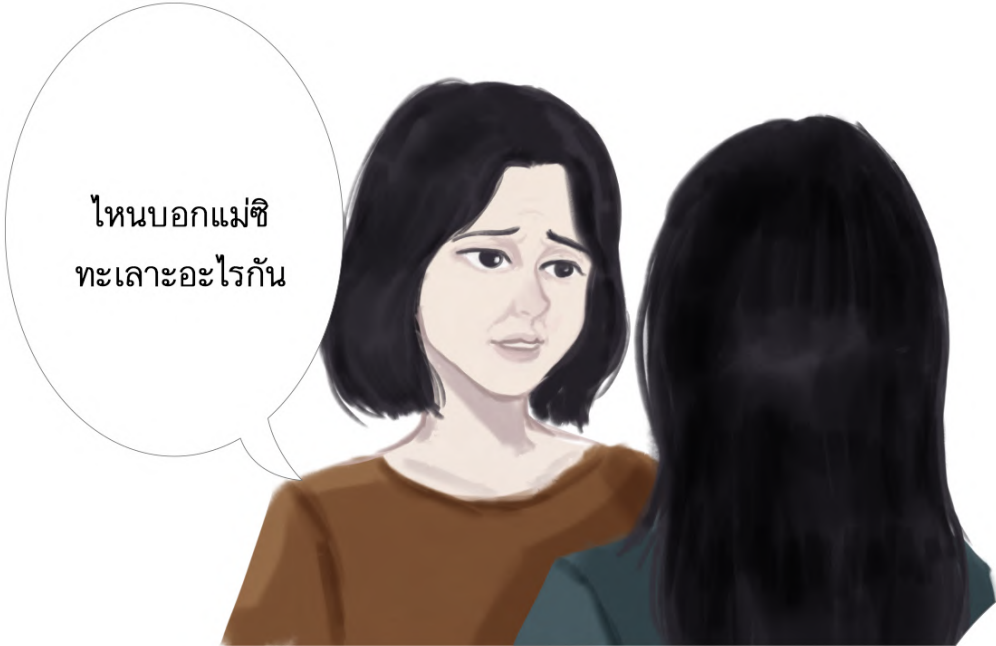
ฟ้า
อย่าเลอะเทอะ
แม่รักลูกเท่ากัน

พอ เอาเรื่องเรียนก่อน
แล้วโทรบอกบ้านพ่อรียัง

ให้หนูบอกเค้า
เดี๋ยวเค้าก็ตำหนุอีก
แม่อย่าบอกพ่อได้มั้ย

ไม่ได้ ยังไงก็ต้องบอก
ฟ้าจะไม่บอกใช่มั้ย
จั้นแม่จะโทรไปบอกเค้าเอง

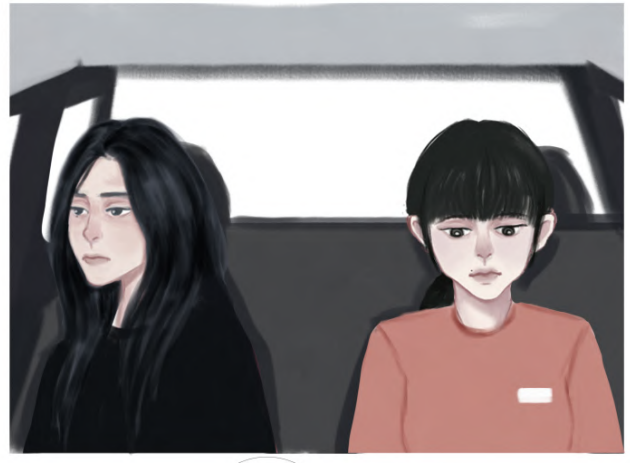
ไหนบอกแม่ซิ
ทะเลาะอะไรกัน

มันบอกว่า
หนูไม่ได้อยู่ข้างมัน
หนูแค่คลานตามมันออกมา
โกหกพ่อ โกหกป้า โกหกแม่
หนูก็ช่วยพูดให้มันทุกอย่าง
แล้วมันพูดออกมาได้ยังไง
ว่าหนูไม่ได้อยู่ข้างมัน

มันพูดเพราะว่า
น้อยใจนั่นแหละ
ไม่ต้องเก็บมาคิดแล้ว
เรื่องของฟ้า
เดี๋ยวพ่อกับแม่จัดการเอง
จากนี้ไป
ฝนทำในส่วนของตัวเองก็พอ

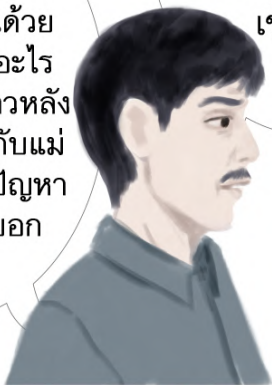
เข้าเรื่องเลย
จะได้รับคุ
ยรีบกลับ

กินข้าวกัน
มารี๊ยัง

พอกับแม่
ไม่ใช่คนอื่น
อย่าใช้ช่องว่าง
ที่พอกับแม่ไม่คุยกัน
มาปิดบังแบบนี้อีก
เข้าใจไหม

ถึงพอกับแม่จะเลิกกัน
แต่ก็ไม่ได้เลิกเป็นพ่อ
เป็นแม่ของลูก
ยังไงลูกก็ต้องมาก่อนอยู่แล้ว
ถ้าเป็นเรื่องของพากับฝน
มีอะไรเราคุยกันได้

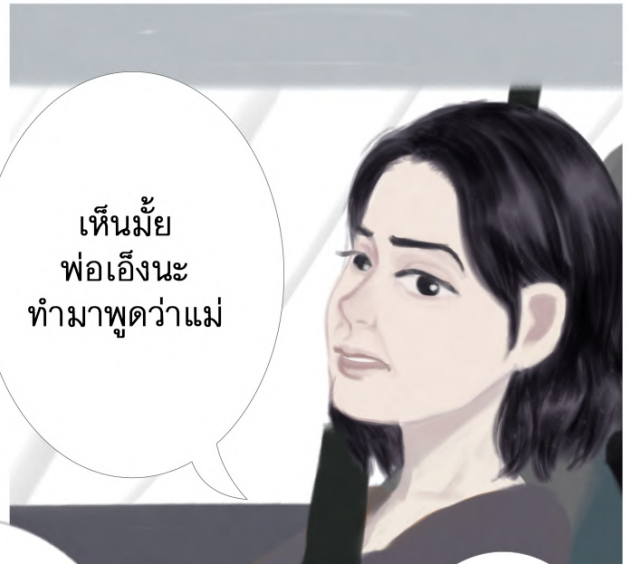
ฟ้าทำแบบนี้
ไม่ถุกนะ ฝนด้วย
เป็นอะไร มีอะไร
คราวหน้าคราวหลัง
ต้องบอกพอกับแม่
เจ็บไข้หรือมีปัญหา
อะไร ต้องบอก

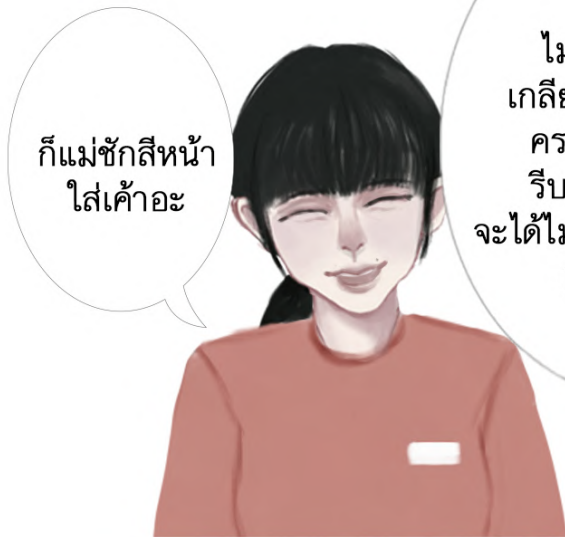
แม่คงเบื่อไม่ไหวแล้ว
จั้นก็กลับกันเถอะ
มีอะไรไว้พากับฝน
มาคุยกับพ่อแล้วกัน
ฟ้าทำเรื่องดรอปรเรียน
ให้เรียบร้อย
แล้วบอกพอด้วย

คะพ่อ

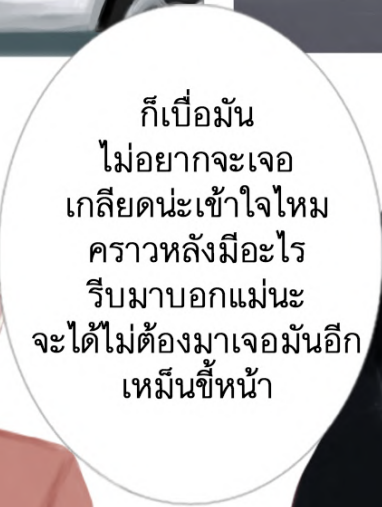

เห็นมัย
พ่อเอ็งนะ
ทำมาพูดว่าแม่

ก็แม่ซั๊กสีหน้า
ใส่เค้าอะ

ก็เป็อมัน
ไม่อยากจะเจอ
เกลียดนะเข้าใจไหม
คราวหลังมีอะไร
รีบมาบอกแม่นะ
จะได้ไม่ต้องมาเจอมันอีก
เหม็นขี้หน้า

แหม
เหม็นขี้หน้า
แต่ก็ลูกสองนะ

เดี๋ยะ ะ
ไอ้นี่
เดี๋ยวะโดน

ฮัลโหลแม่
เค้าประกาศผลสอบ
ในเว็บแล้ว

ติดไหม

ฮ่าฮ่า
ก็ต้องติดดิ
ระดับนี้

ดีจัง
แม่โล่งใจเพราะนั่งแล้ว
เหลือส่งฝนเรียน
อีกแค่สี่ปีเอง

เออনা
ฝนอย่าลืม
โทรบอกบ้านพ่อ
เค้าด้วยนะลูก

โถ่ คุณนาย
ยังไม่ทันเรียน
เทอมแรกเลย
คิดถึงเรื่องนี้ละ
ฮ่าฮ่าฮ่า

คะแม่

ภาคการศึกษา 1/2559 ระดับ : ปริญญาตรี (ปี 1) รับตรง

วันที่พิมพ์ 01/04/2559 18:00:05

• สาขาวิชา: วรรณกรรมสำหรับเด็ก - รับตรง (รับทุก
จังหวัด)

เลขที่นั่งสอบ	ชื่อ-นามสกุล	ขั้นตอนการประกาศ	ผล
0102000710079	น.ส. วริษา สุริการ	มีสิทธิ์พิจารณารับการคัดเลือก/สอบ	ผ่าน
0102000710079	น.ส. วริษา สุริการ	เกณฑ์การพิจารณารับการคัดเลือก	ผ่าน
0102000710079	น.ส. วริษา สุริการ	สอบสัมภาษณ์	ผ่าน

แม่ตั้งชื่อฉันว่า**ฝน**

แม่บอกว่าเพราะมี**ฟ้า**อยู่ก่อนแล้ว
จะขาดฝนไปได้อย่างไร การมีอยู่ของฉันกับ**ฟ้า**
จึงถูกจับโยงเข้า**คู่กัน**แบบนี้ตลอดไป
แต่เท่าที่ฉันจำความได้ เราสองพี่น้อง
ก็ไม่ได้**เข้ากัน**ดีเสียเท่าไรหรอก